

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1761/2018
10.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јовановић, адвокат из ..., против туженог Јавног урбанистичког предузећа "Урбанизам" Стара Пазова, са седиштем у Старој Пазови, чији су пуномоћници Јанко Куљхари и Зорица Маринковић Куљхари, адвокати из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнади штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 780/18 од 16.04.2018. године, у седници одржаној 10.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 780/18 од 16.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, П1 316/17 од 02.02.2018. године, поништено је решење туженог о отказу уговора о раду од 07.07.2017. године и тужени обавезан да тужиоцу исплати 411.405,00 динара, са затезном каматом од пресуђења до исплате, док је у делу преко досуђеног износа до тражених 617.107,50 динара, са затезном каматом, тужбени захтев одбијен. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 135.071,00 динар.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 780/18 од 16.04.2018. године, усвојио жалбу туженог и преиначио првостепену пресуду, тако да одбија захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду од 07.07.2017. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 05.11.2011. године, са анексом од 14.05.2013. године, као и уговор о раду од 01.08.2014. године, као и захтев да се тужени обавезе да тужиоцу исплати износ од 411.405,00 динара, са затезном каматом. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 80.250,00 динара. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које могу бити ревизијски разлог у смислу члана 407. наведеног закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог засновао радни однос на неодређено време ради обављања послова ..., на основу уговора о раду од 05.11.2012. године и анекса тог уговора од 14.05.2013. године. Скупштина општине Стара Пазова је 29.01.2016. године донела одлуку о одређивању максималног броја запослених на неодређено време и измену те одлуке од 09.12.2016. године, у систему локалне самоуправе за 2015. годину на основу акта Владе РС. Од укупног броја запослених у овој локалној самоуправи за туженог је наведеним изменама утврђен број од 9 запослених. Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова код туженог од 27.04.2017. године утврђена је организација и систематизација послова тако што у попису занимања у члану 5. није унето радно место ..., а укупан број запослених је смањен на 9 извршилаца. Решењем туженог од 07.07.2017. године тужиоцу је отказан уговор о раду због престанка потребе за његовим радом, услед технолошких и организационих промена насталих код послодавца, с позивом на Одлуку о измени одлуке о одређивању максималног броја запослених на неодређено време Општине Стара Пазова за 2015. годину од 09.12.2016. године („Службени лист општине Срема“ за 2016. годину), као и на основу анализе рада и потребног броја запослених. На основу наведеног, послодавац је закључио да ангажовањем мањег броја запослених на обављању послове радног места ... се постиже исти обим и квалитет послова. Послодавац није у могућности да запосленом обезбеди друго радно место, па му је признато право на отпремнину у складу са Законом о раду.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд применио материјално право садржано у одредбама члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, са изменама и допунама), одбијањем тужбеног захтева тужиоца.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Терет доказивања постојања отказног разлога и законитост процедуре давања отказа по основу технолошког вишка је на туженом, а у конкретном случају тужени је доказао да је отказни разлог оправдан. Тужиоцу је отказан уговор о раду на основу Одлуке о измени одлуке о одређивању максималног броја запослених на неодређено време, за сваки организациони облик у систему локалне самоуправе Општине Стара Пазова за 2015.годину, донете 09.12.2016. године, у складу са Законом о одређивању

максималног броја запослених у јавном сектору ("Службени гласник РС" бр. 68/15) и актом Владе Републике Србије из 2016. године о максималном броју запослених на неодређено време ("Службени гласник РС" бр. 101/15). Отказу уговора о раду тужиоцу претходио је Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији послова код туженог од 27.04.2017. године, којим нису систематизовани послови радног места тужиоца. Имајући у виду изложено, произлази да је отказ уговора о раду тужиоцу дат у складу са материјалним правом које се у конкретном случају примењује.

Без значаја су наводи ревизије код утврђења да је Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова код туженог од 27.04.2017. године укинута радно место тужиоца, због утврђених организационих промена у овој локалној самоуправи. Супротно наводима ревидента, организационе промене код туженог у складу су са, између осталог, актима СО Стара Пазова, којима су инициране и промене Правилника туженог од 27.04.2017. године, којим је престала потреба за обављањем послова тужиоца. У таквој ситуацији не примењује се критеријум за утврђивање вишка запослених прописан чланом 155. став 1. тачка 4. Закона о раду, а одлука локалне самоуправе о укупном броју запослених код туженог указује да није било могуће понудити тужиоцу друго радно место које би одговарало његовим радним способностима и квалификацији.

Како се ни осталим наводима ревизије не може оспорити законитост побијаног решења, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**